

Stampvolle Bavokerk huldigt St. Michael

80-jarig Harmonie-orkest gaat bruisend naar de 100

HEEMSTEDE — Alle activiteiten van de laatste maanden stonden bij Harmonieorkest St. Michael in het teken van de tachtigste verjaardag. Met al die activiteiten bewees het orkest 80 jaar jong te zijn. Alle belangrijke ups en downs van de afgelopen 80 jaar werden in een jubileumboek, geschreven door Har Wolthuis, samengevat. In de Sint Bavo werden de te spelen nummers in een muziekcassette op professionele wijze opgenomen. Boek en cassette werden op een speciale bijeenkomst aan burgemeester Jhr. Van den Bosch, wethouder Saskia Noorman-Den Uyl en de vereniging Oud Heemstede-Bennebroek aangeboden en de leden van het orkest vierden uitbundig feest. Het hoogtepunt van de jubileumviering moest echter het concert in de Bavo worden.

Met spanning werd dit jubileumconcert tegemoet gezien. Er werd en door het grote orkest en dat van de leerlingen met verbazingwekkend enthousiasme gerepeteerd en de medewerking ingeroepen van het bekende gemengd koor "Haarlemmerolie" onder leiding van Leny van Schaik. De beide dirigenten van de Michaelorkesten, de heren Wim van Duyn en Ton Warmendam maakten overuren, het dient direct vermeld te worden: de resultaten waren er naar. Zondagmiddag presenteerde St. Michael zich aan een groot publiek in een stampvolle kerk in een keurig, geheel nieuwe outfit. Het bruin en beige heeft plaats gemaakt voor stemming donkerblauw, wit overhemd en gele das. Het is geen echt uniform meer, maar er is wel een bijtijds uniformiteit. De orkestbak, het koor van de kerk, was kleurig aangekleed met overwegend gele bloemstukken. Aan de pilaren hingen oude instrumenten, versierd met bloemen en groen. Dit alles samen met de talrijke toehoorders gavan de kerk een feestelijke

stemming, die van stond af aan door allen werd geproefd. In het herdenkingsboekje staat te lezen, dat in 1949 kapelaan Jansen, de toenmalige geestelijk adviseur van het orkest, sprak: "Muziek is een instrument dat aan de mens blijheid en vreugde schenkt. In de muziek zit iets religieus en we moeten ons gelukkig prijzen die muziek rondom ons te hebben." Deze woorden bleken sindsdien niets aan hun kracht te hebben ingeboet. Vol en plechtig klonken de eerste klanken van het concert door de overvolle kerk. Welk een ambiance, wat een goddelijk geluid. St. Michael had zich met het spelen van de eerste drie muziekstukken geen eenvoudige taak opgelegd, maar het orkest slaagde volledig in haar taakstelling. Het steeg, wellicht door de prachtige ambiance boven eigen kunnen uit. Het was schitterend luisteren naar Overture Peter Schmolz van Von Weber, Soldaat van Oranje van Rogier van Otterloo en de Slavische mars van Tsjaikowski. Een warm applaus was het verdiende loon. Daarna was het de beurt aan het gemengd koor onder leiding van de nog jonge dirigente Leny van Schaik. Met een aantal korte liederen wist het koor op een speelse manier het publiek aan zich te binden.

Na de pauze, waarin St. Michael de gasten gratis een drankje aanbod, was het weer de beurt aan het orkest. De muzikale klanken "swingden" door de kerk en begeesterden de toehoorders. "Basin street blues" en "When the Saints" maakten het publiek laaiend enthousiast. Of het ogenblik dat het leerlingenorkest aan bod kwam zo gelukkig gekozen was, laat zich betwisten, maar de "kweekvijver" voor het grote orkest liet horen, dat het onder Ton Warmendam niet voor niets had geoefend. Jammer was het dat de jonge spelers en speesters welgehoord, maar nauwelijks of niet gezien konden worden, omdat ze

van achter het grote orkest concerteerden, waardoor ze geheel aan het oog werden onttrokken. De afsluiting van het jubileumconcert was grandioos. Orkesten en koor samen brachten de aanwezigen in extase.

Het "Glorie, glorie halleluia" moest drie keer worden herhaald om het publiek tevreden te stellen. De laatste keer zong het publiek het refrein luidkeels en al klappend mee, wat dirigent Van Duyn de woorden ontlokte: "Ik kan u allen in het orkest gebruiken. Ik verwacht u de komende woensdag op de repetitie!"

Driemaal kregen de orkesten en het koor een staand ovationeel applaus. Het deed daardoor misschien wat koud aan, dat dirigente en dirigenten geen bloemenhulde ten deel viel, waarin muzikanten, zangers en publiek hadden kunnen delen, want samen maakten allen het concert tot een geweldig muzikaal evenement, waarover bij St. Michael nog jaren gesproken zal worden en wat zeker in een volgend jubileumboek vermeld zal worden. Het was grandioos.

